

Тази история Ви е предоставена от **Ririro.com/bg** безплатно. Нашата мисия е да дадем на всички деца в света безплатен достъп до множество истории. Историите могат да се прочетат, изтеглят и разпечатат онлайн и да покрият широк набор от теми, включително животни, фантазия, наука, история, разнообразни култури и много други.

Поддържайте нашата мисия, споделяйки уебсайта ни. Желая Ви много да се забавлявате с четене!

Ririro

ВЪОБРАЖЕНИЕТО Е ПО-ВАЖНО ОТ ЗНАНИЕТО

Пътят до Сънливград

Момченцето Блу отишло да посети чичо си Фил във фермата и когато паднала нощта, си легнало самосамичко в голямото легло. То било толкова уморено, че се разплакало, но пак не можело да заспи.

Липсвало му майка му да го завие и да му даде целувка за лека нощ.

То си помислило за всички неща за сън, които неговата майка му е казвала. Опитало се да брои овце, прескачащи над ограда. Затананикало си приспивна песен, но очите му все още стояли широко отворени, когато Фея Лунен лъч надникнала и изтананикала:

– Здравей, момченце в пижамата си, на път към Сънливград ли си?

Момченцето Блу отговорило напевно:

– Колкото повече се опитвам да заспя, толкова побудно надзъртат очите ми към света.

Тогава Феята Лунен лъч затанцувала в стаята към картина, закачена на стената, докато си тананикала:

- Някои се качват, а други слизат, всички са на път за Сънливград.

Картината изобразявала дълъг път с къщи от двете страни.

Внезапно най-изненадващото нещо се случило! Звездите заблестяли в небето на картината и започнали да блещукат ли, блещукат. От прозорците на къщите имало светлини и те започнали да блещукат ли, блещукат. Фея Лунен лъч казала:

- Момченце, въпреки че не знам името ти, нека пристъпим към рамката на картината заедно. Както казала, така и направили. Те тръгнали заедно по пътя за Сънливград. Когато Момченцето Блу погледнало назад, видяло стотици други деца, влизащи в рамката на картината и видяло всичките си приятелчета да го следват. Ето я Бети с новата си кукла до нея и Боби с мечето си. Малката Мери също идвала, влачейки зад себе си своята количка. Сънлив старец запалил лампите по пътя и изтананикал:

- Дясно-ляво, горе-долу,
така маршируваме до
Сънливград.
Те видели как една
сънлива стара вятърна
мелница се върти ли,
върти, наоколо и наоколо,
и вятърната мелницата
избръмчала:

- Ето ги, те идват с
усмивка и мръщене по пътя си към Сънливград.
В този момент Бети седнала и заспала под
вятърната мелница. Останалите деца продължили
напред. Те можели да видят как лампите на
Сънливград блещукат ли, блещукат в далечината.
Те чули как сънливите птици чуруликат в
дърветата:

- Ето го, забавното момче идва, той често посещава
Сънливград.

В същия момент Били седнал под дърветата и
заспал, докато другите деца се забързали. Те
подминали сънливото поточе, което шепнело:

- Ура, ура за пижамите, ще имате нужда от тях в
Сънливград.

Всички деца без Момченцето Блу седнали и
започнали да хвърлят камъчета в поточето и скоро
започнали да оклюмват и да заспиват дълбоко. Фея
Лунен лъч тананикала:

– Часовете идват и си тръгват, Пясъчният човек се люлее напред-назад.

И наистина там бил сънливият Пясъчен човек, люлеещ се напред-назад в хамак.

Момченцето Блу било така уморено, че пропълзяло в хамака до Пясъчният човек и потънало в сън на пътя за Сънливград. Лампите изгаснали една по една по улиците и къщите и всички задрямали.

– Зън, зън, зъм – звъннала малка камбанка, а Момченцето Блу се огледало. Пясъчният човек бил изчезнал. Фея Слънчев лъч извикала:

– Събуждаш се щастлив, изглежда, че най-накрая си се върнал от страната на сънищата!

Наистина Момченцето Блу се събудило в голямото легло и скоро се затичало по стълбите с големи подскочи. Чичо Фил казал:

– Добро утро, бързо слезе, момчето ми.

Момченцето Блу отговори:

– Току-що се върнах от Сънливград.

Но най-изненадващата част от историята предстои, слушай: Когато чичо Фил закарал Момченцето Блу у дома същата вечер в старата си каруца, той

сложил и мистериозна кутия в каруцата с мистериозна хартия, увита с връв около нея. Когато пристигнали, той подал кутията на Момченцето Блу. В кутията имало малки хартиени къщички, малки хартиени улични лампи, мелници,

дървета и дърво с хамак за Пясъчния човек.

Отнело точно един час на Момченцето Блу да нагласи градчето. Чичо Фил го вързал към кабел и Момченцето Блу изкрещяло от удоволствие, защото всяка къщичка и улична лампа светнала с блестяща светлина!

Чичо Фил казал:

– Ти си малко момченце в пижама, така че ти купих Сънливград.

Момченцето Блу благодарило на чичо Фил и си играло много часове с новата си играчка град. Фея Лунен лъч надникнала през прозореца и затананикала, докато наблюдавала как Момченцето Блу си играе:

– Всяко дете в пижама е на път за Сънливград.

Гласът ѝ бил сънлив, толкова сънлив, толкова изключително сънлив, че докато пеела, дори чичо Фил, който разказвал историята, заспал.

Всички феи погледнали надолу и рекли:

– Те са на път за Сънливград!